

- 3) Aangezien de bijlagen VI en VII bij verordening nr. 543/2008, zoals gewijzigd bij uitvoeringsverordening nr. 1239/2012, voldoende nauwkeurig zijn voor het verrichten van controles van bevroren of diepgevroren kippen die bestemd zijn voor uitvoer met toekenning van uitvoerrestituties, leidt de omstandigheid dat een lidstaat geen praktische regelingen heeft getroffen waarvan artikel 18, lid 2, van deze verordening bepaalt dat zij moeten worden vastgesteld, niet ertoe dat die controles niet kunnen worden tegengeworpen aan de betrokken ondernemingen.
- 4) De exporteur van bevroren of diepgevroren kippen heeft volgens artikel 118, lid 2, en artikel 119, lid 1, tweede alinea, van verordening (EG) nr. 450/2008 van het Europees Parlement en de Raad van 23 april 2008 tot vaststelling van het communautair douanewetboek (gemoderniseerd douanewetboek) enerzijds het recht om persoonlijk of via een vertegenwoordiger aanwezig te zijn bij het onderzoek van de goederen en bij de monsterneming, en kan anderzijds verzoeken om een aanvullend onderzoek of aanvullende bemonstering van de betrokken goederen indien hij van mening is dat de door de bevoegde autoriteiten verkregen resultaten niet geldig zijn.

(¹) PB C 190 van 8.6.2015.

Arrest van het Hof (Vijfde kamer) van 9 maart 2017 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Finanzgericht Düsseldorf — Duitsland) — GE Healthcare GmbH/Hauptzollamt Düsseldorf

(Zaak C-173/15) (¹)

[„Prejudiciële verwijzing — Douane-unie — Communautair douanewetboek — Artikel 32, lid 1, onder c) — Vaststelling van de douanewaarde — Royalty's of licentierechten betreffende goederen waarvan de waarde moet worden bepaald — Begrip — Verordening (EEG) nr. 2454/93 — Artikel 160 — „Voorwaarde voor de verkoop” van de goederen waarvan de waarde moet worden bepaald — Betaling van royalty's of merklicentierechten aan een onderneming die verbonden is met zowel de verkoper als de koper van de goederen — Artikel 158, lid 3 — Aanpassings- en toebedelingsmaatregelen]

(2017/C 144/03)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Finanzgericht Düsseldorf

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: GE Healthcare GmbH

Verwerende partij: Hauptzollamt Düsseldorf

Dictum

- 1) Artikel 32, lid 1, onder c), van verordening (EEG) nr. 2913/92 van de Raad van 12 oktober 1992 tot vaststelling van het communautair douanewetboek, zoals gewijzigd bij verordening (EG) nr. 1791/2006 van de Raad van 20 november 2006, moet aldus worden uitgelegd dat dit artikel enerzijds niet verlangt dat het bedrag van de royalty's of de licentierechten wordt vastgesteld op het tijdstip waarop de licentieovereenkomst wordt gesloten dan wel op het tijdstip waarop de douaneschuld ontstaat, teneinde deze royalty's of licentierechten te kunnen aanmerken als betrekking hebbende op de goederen waarvan de waarde moet worden bepaald, en dat het anderzijds toestaat dat deze royalty's of deze licentierechten worden geacht „betrekking [te hebben op] [...] de goederen waarvan de waarde dient te worden bepaald”, ook al houden die royalty's of die licentierechten slechts gedeeltelijk verband met die goederen.
- 2) Artikel 32, lid 1, onder c), van verordening nr. 2913/92, zoals gewijzigd bij verordening nr. 1791/2006, en artikel 160 van verordening (EEG) nr. 2454/93 van de Commissie van 2 juli 1993 houdende vaststelling van enkele bepalingen ter uitvoering van verordening nr. 2913/92, zoals gewijzigd bij verordening (EG) nr. 1875/2006 van de Commissie van 18 december 2006, moeten aldus worden uitgelegd dat royalty's of licentierechten een „voorwaarde voor de verkoop” van de goederen waarvan de waarde moet worden bepaald vormen, wanneer — binnen eenzelfde groep van ondernemingen — de betaling van deze royalty's of deze licentierechten wordt verlangd door een onderneming die verbonden is met zowel de verkoper als de koper en welke betaling ten behoeve van deze laatste onderneming wordt verricht.

- 3) Artikel 32, lid 1, onder c), van verordening nr. 2913/92, zoals gewijzigd bij verordening nr. 1791/2006, en artikel 158, lid 3, van verordening nr. 2454/93, zoals gewijzigd bij verordening nr. 1875/2006, moeten aldus worden uitgelegd dat de aanpassings- en de toebedelingsmaatregelen waarin deze bepalingen respectievelijk voorzien, kunnen worden toegepast wanneer de douanewaarde van de betrokken goederen niet volgens artikel 29 van verordening nr. 2913/92, zoals gewijzigd, maar aan de hand van de subsidiaire methode van artikel 31 van deze verordening is vastgesteld.

⁽¹⁾ PB C 236 van 20.7.2015.

Arrest van het Hof (Vijfde kamer) van 8 maart 2017 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Cour constitutionnelle — Luxemburg) — ArcelorMittal Rodange et Schifflange SA/État du Grand-Duché de Luxembourg

(Zaak C-321/15) ⁽¹⁾

(Prejudiciële verwijzing — Milieu — Regeling voor de handel in broeikasgasemissierechten in de Europese Unie — Richtlijn 2003/87/EG — Artikel 3, onder a) — Artikelen 11 en 12 — Stopzetting van de activiteiten van een installatie — Inlevering van de niet-gebruikte rechten — Periode 2008-2012 — Geen schadeloosstelling — Opzet van de regeling voor de handel in emissierechten)

(2017/C 144/04)

Procestaal: Frans

Verwijzende rechter

Cour constitutionnelle

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: ArcelorMittal Rodange et Schifflange SA

Verwerende partij: État du Grand-Duché de Luxembourg

Dictum

Richtlijn 2003/87/EG van het Europees Parlement en de Raad van 13 oktober 2003 tot vaststelling van een regeling voor de handel in broeikasgasemissierechten binnen de Gemeenschap en tot wijziging van richtlijn 96/61/EG van de Raad, zoals gewijzigd bij verordening (EG) nr. 219/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 11 maart 2009, moet aldus worden uitgelegd dat zij zich niet verzet tegen een nationale wettelijke regeling die de bevoegde instantie toestaat de inlevering, zonder schadeloosstelling, te verlangen van alle of een gedeelte van de niet-gebruikte emissierechten die ten onrechte aan een exploitant zijn verleend doordat deze laatste de verplichting de bevoegde instantie tijdig in kennis te stellen van de stopzetting van de exploitatie van een installatie niet is nagekomen.

Emissierechten die zijn verleend nadat een exploitant de activiteiten van de installatie waarop de emissierechten betrekking hebben, heeft stopgezet, zonder de bevoegde instantie daarvan op voorhand in kennis te hebben gesteld, kunnen niet worden aangemerkt als „emissierechten” in de zin van artikel 3, onder a), van richtlijn 2003/87, zoals gewijzigd bij verordening nr. 219/2009.

⁽¹⁾ PB C 294 van 7.9.2015.